

عنوان مقاله:

بررسی جلوه های غم و شادی در آیین ضرب المثل های فارسی از منظر عوامل اخلاقی و روانشناسی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی شهرانی کرانی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهرکرد

جهانگیر صفری - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهرکرد

ابراهیم ظاهری عبده وند - استاد یار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

ضرب المثل ها آیین فرهنگ، آداب و رسوم، باورها، هیجانان، احساسات، عقاید و ارزش های اجتماعی و اخلاقی در هر ملت و فرهنگی به شمار می روند. به همین دلیل میتوان اطلاعات مردم شناسی، روانشناختی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی را در آنها استخراج و تحلیل کرد. شادی و غم از مهم ترین حالات روحی و روانی انسان است که از دیرباز تاکنون از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده اند. شادی از احساسات مثبت است که ترویج آن موجب رضایت افراد و همبستگی اجتماعی بین آنها می شود. در مقابل غم اندوه از احساسات منفی به حساب می آیند که افراد را از داشتن زندگی درست و شاد دور نگه می دارد. هدف این پژوهش بررسی مفهوم شادی و غم در نمونه هایی از ضرب المثل های فارسی با تکیه بر «امثال و حکم» دهخدا، «فرهنگ عوام یا تفسیر امثال و اصطلاحات زبان فارسی» امیر قلی خان امیری «فرهنگ بزرگ ضرب المثل های فارسی» حسن ذوالفقاری «فوت کوزه گری: مثل های فارسی و داستا نه های آن» مصطفی رحمان دوست و «فرهنگ موضوعی امثال و حکم فارسی» غلامرضا حیدری ابهری است. مبنای این پژوهش متکی بر روش تحقیق کتابخانه ای است که بعد از شناخت منابع دارای ظرفیت، به مطالعه و جمع آوری داده ها پرداخته شده است. مهم ترین عوامل ایجادکننده شادی و غم در ضرب المثل های فارسی را میتوان عوامل اخلاقی، روانشناختی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی به شمار آورد. عوامل اخلاقی و روانشناختی سهم بسزایی در شکل گیریشادی و غم در ضرب المثل ها داشته اند. در ضرب المثل های تحلیل شده، بیشتر به مسئله غم اشاره شده است و این موضوع در ضرب المثل ها با محوریت اخلاق و روانشناسی نمود بیشتری دارد

کلمات کلیدی:

ضرب المثل های فارسی، غم، شادی، عوامل روان شناسی، عوامل اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1535411>

